АКТУАЛЬНІСТЬ ОН-ЛАЙН НАВЧАННЯ

В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Солодчук А. В., канд. пед. наук, викладач,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

У сучасному світі відбуваються глобальні зміни в усіх сферах життя людини: в політиці, економіці, екології, науці. Змінюється і сфера освіти. Традиційним освітнім установам все важче конкурувати на ринку такого широкого спектра послуг, все важче готувати високопрофесійних фахівців. З огляду на такі обставини очевидним є перехід від традиційного фундаментальної освіти до більш гнучкої такої, що краще відповідає сучасним реаліям життя дистанційних технологій в навчанні. Одним із видимих стимуляторів такого переходу є інформаційна революція і прагнення застосувати її досягнення в освіті. Університетська організація навчання, дисциплінарний, науковий підхід до викладання, лекційні та семінарські форми навчання виявилися настільки вдалими, що на тривалий час зберегли прогрес в області навчання, тоді як практично у всіх інших сферах людської діяльності відбувалися кардинальні зміни. В нашій країні найактивніше дистанційна освіта стала реалізовуватися в останнє десятиліття.

Дистанційне навчання - це здобуття знань і освіти в цілому, за допомогою інтернет-джерел, сучасних інформаційних і комп’ютерних технологій. Це сфера спілкування, інформації і знань. Виходячи з того, що професійні знання дуже швидко старіють, необхідно їх безперервне вдосконалення. Дистанційна форма навчання дає сьогодні можливість створення систем масового безперервного самонавчання, загального обміну інформацією, незалежно від наявності тимчасових і просторових поясів. Під час дистанційного навчання відбувається обмін навчальною інформацією за допомогою сучасних засобів на відстані [2]. У такого типу навчання існують свої переваги. До них можна віднести:

- навчання в індивідуальному темпі - швидкість вивчення встановлюється самим студентом в залежності від його особистих обставин і потреб;

-мобільність - ефективна реалізація зворотного зв'язку між викладачем і студентом є одним з основних вимог і підстав успішності процесу навчання;

- технологічність - використання в освітньому процесі новітніх досягнень інформаційних і комп'ютерних технологій;

- соціальна рівноправність - рівні можливості отримання освіти незалежно від місця проживання, стану здоров'я, елітарності і матеріальної забезпеченості студента.

Потужна технологічна і методологічна бази відкритої освіти є гарним трампліном для його розвитку. Але є підстави припускати, що воно з часом візьме на себе основне навантаження по розширеному навчання фахівців? І якщо так, то що надає йому ці якості? Світовий досвід показує, що он-лайн навчання менш консервативно по відношенню до новітніх напрямків діяльності людини, ніж навчання на стаціонарній формі. Друкувати і використовувати хороші підручники дешевше, ніж підготувати кваліфікованих професорів. [1]

Дистанційна технологія навчання максимально економно відноситься до вільного часу студента. Він має можливість навчатися вдома (на роботі) і не витрачати час навіть на поїздку в інститут. Крім того, він може вчитися саме в ті моменти часу, коли не завантажений іншими справами, тобто в найменш цінний час. Всі ці особливості дистанційного навчання ефективні не тільки самі по собі, а й у взаємодії, що і дозволяє говорити про он-лайн навчання як про якісно нову форму здобуття знань.

Отже, он-лайн навчання, маючи такі перевагами як ефективність, гнучкість, модульність і паралельність, відповідає вимогам сучасного життя. Таке навчання найбільш ефективне у сфері додаткової освіти, другої вищої або підвищення кваліфікації. Актуальність дистанційної освіти обумовлена низкою факторів: значні території і зосередження науково-технічних центрів у великих містах, формування нових потреб населення по відношенню до змісту і технологій освіти, розвиток ринкової економіки, та ін. Зросла кількість інтернет-шкіл, активніше стали використовуватися методи дистанційної освіти в старшій ланці загальноосвітніх шкіл.

Література

1. https://www.pglu.ru/editions/un_reading/list.php

2. http://pnu.edu.ru/media/ejournal/articles-2017/TGU_8_63